

یادمان

به بهانه بستری‌شدن ارفع اطرائی در آمریکا در ستایش بانوی سننور ایران

بهنام موحدان

● ققنوس در افسانه‌های کهن سرزمین مس. نماد زنده‌شدن دوباره از خاکستر خویش است و من هنرمند را جز ققنوسی که از انگاره‌های نقره‌ای‌فام خرد، دانش، معرفت، فلسفه و هنر زاده می‌شود

و در طول حیات خویش، پر و بال می‌گیرد و با رندی و بی‌باکی در جامعه انسانی اوج گرفته و در نهایت سر به آسمان می‌ساید، نمی‌پندارم، این انسان ناب و پاک‌سرشت، درواقع حضور و ظهورش در هر جامعه‌ای موهبت و معجزه‌ای است که پیوندهای اذهان و قلب‌های بشری را مستحکم و قوای فکری آدمیان را به تعالی می‌کشانند و چنین معجزه‌ای در کهن‌بوم ما به فراوانی رخ داده و رخ خواهد داد، تنها چشم بینا و گوش شنوا برای رازگویی این اهل دل نیاز است؛ ایشان که نغمه‌ای سر دادند و جهان تشنه به آواز و ساز وجودشان به سماع درآمد.

فصل گل جز می‌مشو سرگرم کار دیگری/ عمر ما شاید نباید تا بهار دیگری

دیربست غوغایی بردل و جان من افتاده است و لحظه‌هایم به بی‌قراری سپری می‌شود؛ بی‌قراری از مرگ خاموش هنرمندان بی‌تکرار گنجینه بی‌نظیر فرهنگ و هنر ایران‌زمین، دردانه‌های فرهنگ و هنر ایران یک‌به‌یک در غربت و در میهن جان به جانان تسلیم می‌کنند و خم به ابروی صاحب‌دلی نمی‌آید. همین چندروز پیش بود که بانوی مهربان تئاتر ایران، «هما روستا»، در بیمارستانی در آمریکا غریانه جان به جانان تسلیم کرد و اینک چندماه‌ای است در سکوت خیری اصحاب رسانه و اهالی موسیقی کشور بانوی موسیقی و گل، نخستین بانوی مدرس سننور ایران، دردانه مکتب خداوندگار سننور ایران «فرامرز پایور»، استاد ارفع اطرائی، نیز در بیمارستانی در آمریکا تحت مراقبت‌های پزشکی قرار دارد و مرا و همه دوستدارانش را سخت نگران و مضطرب کرده است. عاشقان مستاند و ما دیوانه‌ایم/ عارفان شمع‌اند و ما پروانه‌ایم

از فرزانگی‌ها و عاشقی‌های استاد اطرائی چه می‌توان نوشت که بی‌نیاز از هر صفت و موصوف و ستایشی است.

بی‌گمان نام زریابش تداعی‌گر شکوه چهارمضرب‌های استاد سننور ایران و طنین نوای آبتارگونه سازش تجلی جلوه‌ای از زیباترین مفاهیم موسیقی اصیل ایرانی و دیباچه اندیشه‌هایش جان‌مایه زیباترین آرزوهای انسانی است.

استاد ارفع اطرائی تمام زندگی و جوانی و سلامتی خود را عاشقانه مثل یک مادر برای فرزند خویش بی‌چشم‌داشت و انتظاری برای بسط و گسترش مفاهیم و زیبایی‌های موسیقی ملی ایران و نغمه‌پردازان و هنرمندان یگانه‌اش ایثار کرد و همچون شمع‌ی می‌سوزد و قطره‌قطره آب می‌شود تا چراغ مکتب پایور موسیقی ایران خاموش نشود، اما اینک خود غریبانه در میان هجوم امواج ناهمبانی‌ها و فراموشی‌های مردم این روزگار رو به خاموشی است، آیا باید حتماً از فرزانگی دیگران از گنجینه بی‌مانند و بی‌تکرار فرهنگ و هنر ایران همچون بانو هما روستا در غربت ینگه جهان روی در نقاب خاک بکشد تا تریبون‌ها غوغا به راه بیندازند و هر اهل و ناهل آشنا و غریبه‌ای داد از غم دلدار سر دهد؟ چرا وظایف فرهنگی و انسانی خود را فراموش کرده‌ایم؟ مگر این نازنین‌ها جز قدردانسی و حرمت دوست انجام چه کار دیگری را از ما انتظار دارند؟

بی‌توجهی به میراث هنرمندان بزرگ و استادان گران‌قدر فرهنگ و هنر ایران به‌راستی دردناک و مایه تأسف است. هرچند که نام یگانه استاد تا ابدیت بر تارک هفت آسمان موسیقی ملی ایران چون خورشیدی تابنده روشن‌گر چراغ هدایت و بالندگی دل‌سوختگان و عاشقان حقیقی موسیقی این سرزمین است.دراین‌میان به قول سهراب، کار ما نیست شناسایی راز کل سرخ/ کار ما شاید این است که در افسون کل سرخ شناور باشیم

از صمیم قلبم و از طرف جامعه موسیقی و همه دوستدارانش از خداوند بزرگ تندرستی و سلامت کامل وی را خواستارم و بی‌صبrane و با چشم‌مانی نگران چشم‌به‌راه بازگشت ایشان به ایران هستم. وجود و هستی بزرگانی همچون استاد ارفع اطرائی حاشیه‌امیت است، عشق است و معنای آنچه ما آن راز زندگی نامیده‌ایم،ماند احساس مسئولیت و رسم کسوت‌شناسی و قدردنسی ما نسبت به این فرزاتنگی بی‌مانند و پاسداری از میراث گران‌بهای ایشان که به امانت به نزد ما یادگار گذاشته‌اند تا ما آن را به نسل‌های بعد هدیه کنیم.

سازت همیشه مترنم و اندیشه وجودت سبز و

جاوید.

اثری از خطاط زن ایرانی به موزه بریتانیا راه یافت

شرق: اثری از عذرا عقیقی‌بخشایشی از مجموعه «منشات» به مجموعه موزه بریتانیا راه پیدا کرد و در بخش هنرهای اسلامی آن جای گرفت. مجموعه خط‌های عذرا عقیقی‌بخشایشی با عنوان «منشات» همراه

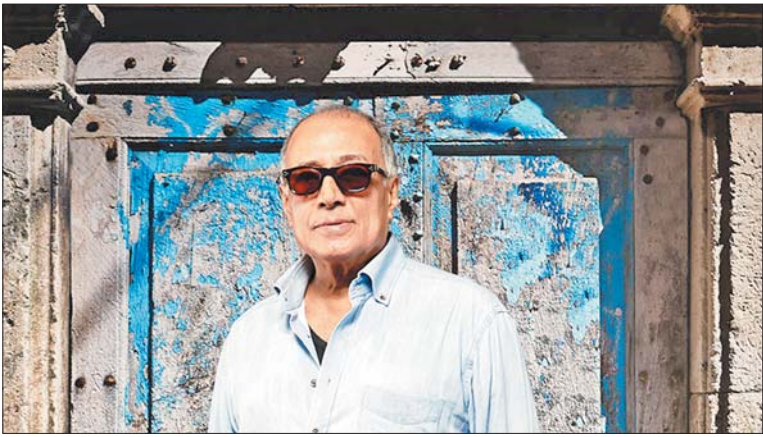
سال گذشته در گالری هما به نمایش گذاشته شد. این نمایشگاه جرقه انتقال یکی از آثار مجموعه را به موزه بریتانیا رقم زد. این خطاط با بیان اینکه منشآت به معنای نوشتارهایی برگرفته از نامه‌نگاری‌ها و نسخه‌نگاری‌های قدیمی است، به «شرق» گفت: «این مجموعه شامل ۱۴ تابلوی ریزنویس است که یکی از آثار کوچک آن در مجموعه موزه بریتانیا قرار گرفت. این تابلو در اندازه ۵۰ در ۷۰ سانتی‌متر

با تکنیک مرکب روی کاغذ آماده شده است». او‌که در این مجموعه از خط کوفی استفاده کرده، درمورد به‌کارگیری این شیوه عنوان کرد: «از سال ۷۱ که برای پایان‌نامه‌ام با راهنمایی استاد نصرالله افجه‌ای در باره انواع خطوط کوفی تحقیق می‌کردم، به این شیوه علاقه‌مند شدم و از آن به بعد با تلفیق کوفی مشرقی، کوفی مغربسی و کوفی اولیه، رسم‌الخطی از انواع خطوط کوفی را استفاده می‌کنم و ترکیب‌بندی کارهایم در آثار درشت و ریزنویس با همین خط

الته من با خط‌های دیگر مثل ثلث و نستعلیق هم کار کرده‌ام اما خط کوفی را به دلیل ارزش بصری بالا و آنچه که به اصل نزول قرآن

تورنتو میزبان هنرمند ایرانی

«درهای بی‌کلید» کیارستمی به کانادامی‌رود

عسل عباسیان: ۵۲ عکس از مجموعه «درهای بی‌کلید» عباس کیارستمی روی دیوارهای موزه آقاخان تورنتو آویخته می‌شوند. این عکس‌ها که برای حفظ کیفیت، تکه‌تکه عکاسی شده‌اند، در ابعاد واقعی و سباز اصلی درها، چاپ شده و در این موزه نمایش داده خواهند شد. این نخستین‌بار است که نمایشگاهی انفرادی از آثار یک هنرمند

در این موزه برپا می‌شود. موزه آقاخان، موزه‌ای در زمینه هنر و فرهنگ اسلامی، واقع در تورنتو کاناداست. این موزه توسط تراست آقاخان برای فرهنگ – که خود بخشی از شبکه توسعه آقاخان است- سرمایه‌دهی شده و شامل آثار هنری شاخص و میراث فرهنگی تمدن‌های اسلامی است. این آثار که از چند مجموعه گردآوری شده‌اند، نمایانگر پیشرفت‌های مسلمانان در زمینه‌های گوناگون هنری و علمی در طول تاریخ هستند.

عکس‌های کیارستمی که آبان‌ماه امسال در این موزه در معرض دید عموم قرار می‌گیرند، ظرف ۲۰ سال گذشته عکاسی شده‌اند و شامل درهایی قدیمی هستند که امروز هیچ‌کدامشان دیگر وجود ندارند. ایده این مجموعه عکس‌ها، به دوران ساخت فیلم «خانه دوست کجاست؟» برمی‌گردد و ماجرای نجاری که پس از سال‌ها، دنبال درهایی می‌گشت که روزی خودش آنها را ساخته بود.

عکس‌های این مجموعه در شهرهای مختلف ایران نظیر کاشان، اصفهان و استان گلستان، همین‌طور جنوب ایتالیا، فرانسه و همچنین مراکش ثبت شده‌اند.

کیارستمی خود نیز برای افتتاحیه این نمایشگاه به تورنتو خواهد رفت. هم‌زمان با نمایش این عکس‌ها در موزه آقاخان، در سینما تک تورنتو فیلم‌هایی از این هنرمند ایرانی نیز نمایش داده می‌شوند. این فیلم‌ها، از تریلوزی زلزله، یعنی فیلم‌های «خانه دوست کجاست؟»، «زندگی و دیگر هیچ» و همچنین «زیر درختان زیتون» هستند که به‌ترتیب در سال‌های ۱۳۶۵، ۱۳۷۰ و ۱۳۷۳ توسط کیارستمی خلق شده‌اند.

در توضیحات موزه آقاخان برای نمایشگاه عکس «درهای بی‌کلید» آمده است: «خود را برای یک سفر ذهنی و تخیل با آثار عباس کیارستمی، عکاس، شاعر و فیلم‌ساز تحسین‌شده ایرانی، آماده کن. این نمایشگاه که سی‌ام آبان‌ماه افتتاح می‌شود، تا فروردین سال آینده در موزه آقاخان ادامه دارد. قرار است عکس‌های این مجموعه به‌زودی از سوی نشر نظر در قالب کتابی به چاپ برسد. تا پیش از این عکس‌های کیارستمی در موزه هنرهای معاصر

یک اثر کالیگرافی ایرانی متأخر در بخش اصلی موزه اتفاق بزرگی است زیرا تا به امروز هیچ قطعه خاورمیانه‌ای متعلق به سه دهه اخیر در سالن‌های بریتیش میوزیوم رونمایی نشده است. آثار عذرا عقیقی تاکنون در دوسالانه‌های آسیا و آرت فرهای وین، بازل، دوبی، ابوظبی، میامی و لندن به نمایش درآمده و در موزه اسلامی عربستان، موزه سلطنتی قطر، مجموعه البخاری، موزه مالزی و مجموعه‌های خصوصی در کشورهای مختلف نگهداری می‌شود.

سایات گالری هما نیز درباره دلیل انتخاب تابلویی از عقیقی برای موزه بریتانیا به نقل از سارا جانسون از کیوریتورهای این موزه نوشته است: «برای ما جالب است زن معاصر از جهان اسلام ظرفیت‌های خط کوفی را این‌گونه در خلق فضای جدید به کار می‌بند. این رخداد که به اهتمام فرح حاکمی ایجاد شده در ادامه تکمیل آثار معاصر توسط این موزه است.»

حاکمی، کیوریتور و مجموعه‌دار هم در این مورد گفته است: «قرارگرفتن

«اربعین» ناصر تقوایی به روایت فرهاد وهرام

مستندی بارگه‌های سیاسی وروشنفکری

سنتی این آیین به شکل سابقش وجود ندارد. از نظر من این فیلم حتی دارای رگه‌های سیاسی نیز هست. این فیلم در ظاهر فرم‌گراست اما دغدغه‌مندی وروشنفکری دهه ۴۰ نیز در این فیلم مستند دیده می‌شود.

۴ از نظر شما نگاه ناصر تقوایی از زمان ساخت «اربعین» تا «تمرین آخر» چقدر تفاوت داشته است؟

برای تقوایی ابزارها تغییر می‌کند و ممکن است

هربار از امکانات بیشتری برای ساخت فیلمش استفاده کند اما هیچ‌وقت دقت، ظرافت، وسواس و نکته‌بینی در فیلم‌های او تغییر نمی‌کند. نگاه ویژه او به تصویر تغییر

نمی‌کند. ناصر تقوایی از معدود فیلم‌سازانی است که

این نگاه در همه فیلم‌هایش دیده می‌شود و دقت و

ظرافت عنصر جدانشدنی فیلم‌های اوست.

۵ مستندهای «اربعین»، «باد جن» و «موسیقی

جنوب» سه‌گانه فیلم‌های تقوایی درباره موسیقی

و آیین‌های مذهبی جنوب ایران است. این آثار را

چطور ارزیابی می‌کنید؟

نگاه تقوایی در ساخت این آثار ستودنی است. از

نظر من «بادجن» اثر به‌مراتب سیاسی‌تری است. از نگاه

من او از طریق نشان‌دادن آیین‌های خاص دغدغه‌های

سیاسی و اجتماعی‌اش را بیان کرده است.

۶ فکر می‌کنید چرا مستندهای تقوایی هیچ‌گاه به

سمت مستند داستانی نرفت؟

به‌رحال این ترجیح او بوده است. او در فیلم‌ها و

سرپل‌هایش نشان داده که روایت داستانی را خوب بلد

است.

۷ به‌رحال شروع کار ناصر تقوایی با ساخت

مستندهایی از این جنس و ظاهرآ ادای دینی به

ابراهیم گلستان و فرخ غفاری بوده است هرچند که

نگاه مستقل هم در کار لحاظ می‌شد. نظر شما در این

رابطه چیست؟

در آن زمان آدم‌های بزرگی بوده‌اند که ناصر تقوایی

می‌توانسته از آنها تأثیر بگیرد و ناصر تقوایی جوان هم

قطعا تحت‌تأثیر استادانش بوده و به‌نوعی رابطه استاد

و شاگردی مطرح بوده است.

۸ به‌عنوان یک مستندساز تأثیر مستندهای ناصر

تقوایی را بر جریان سینمای مستند چگونه می‌بینید؟

آثار ناصر تقوایی جزء آثار کلاسیک سینمای مستند

ایران است. ویژگی آثار او این است که بعد از گذشت

همه این سال‌ها هنوز هم جذاب و دیدنی است و

این نکته مهمی است. چراکه در طول این سال‌ها

مستندهای بسیاری ساخته شده که جایز زیادی

گرفته و در خارج از ایران نمایش داده شده اما ماندگار

نبوده‌اند حال اینکه مستندهای تقوایی فارغ از تمامی

اینها هنوز هم جزء بهترین‌هاست و دیدنی است.

بهناز شیربانی: شبکه مستند سیما مدتی است مستندهای کم‌تر دیده‌شده کارگردانان نامی سینمای ایران مثل ناصر تقوایی با پرویز کیمیایی را در قالب مهم‌ترین جایزه سینمایی جهان یعنی نخل طلای کن شده بود. به هنرهای دیگری از جمله عکاسی، ویدئوآرت و چیدمان نیز پرداخته است. عکس‌های او همواره معطوف به طبیعت و چشم‌اندازهای زیبای طبیعی است. او همواره تاکید کرده که فضای بصری و مفهومی عکس‌ها و فیلم‌هایش به‌هم نزدیک است و پیش از این در این‌باره گفته بود: «عکس‌های من، سینمایی من را می‌سازد. مدیوم عکس فرصت مینی‌مال‌کارکردن، با حداقل امکانات‌کارکردن را به من داده است و همین عکس‌ها هستند که سینمای مرا می‌سازند. من به سینما و عکاسی توانان علاقه دارم. اما بدیهی است که شرایط برای عکاسی فراهم‌تر است، عکاسی، به مجوز، سرمایه‌گذاری، پروداکشن و... نیازی ندارد، بنابراین در این هنر فعالیت می‌کنم اما هرگاه شرایط کافی و لازم برای ساخت فیلم فراهم شود، فیلم هم خواهم ساخت». زبان و ساختار عکس‌های کیارستمی، ساده، بی‌آلایش و آرام است. او عکاسی مستندنگار و ثبت‌کننده کنش‌های اجتماعی نیست و کمتر انسان‌ها در کادرهایش جای دارند. عکاسی او هنری کاملاً شاعرانه است. افق‌های باز و سکوت درون عکس‌هایش بدون شک مخاطب را به تأمل و بازنگری در زاویه‌های مخفی طبیعت دعوت می‌کند. در بیشتر عکس‌های کیارستمی می‌توان مکالمه‌های پویا را میان خطوط عمودی و افقی در چشم‌اندازها مشاهده کرد.

۴ مستند «اربعین» در بین مستندهای ناصر تقوایی او محسوب می‌شود. شاید به این دلیل که از همان امکانات و ابزارهای اندک موجود بهترین استفاده را در انتقال مفهوم فیلم کرده است. نظر شما در باره ویژگی‌های هنری این مستند چیست؟

من این مستند را دوست دارم و چندین‌بار آن را دیده‌ام. از نظر من تمامی مستندهای ناصر تقوایی در نوع خود جذاب و منحصربه‌فردند. این مستند با نگاه به آیین‌های مذهبی جنوب ایران و زیبایی‌شناسی حساب‌شده‌ای دارد. زاویه دوربین، مونتاژ و ریتم استادی درست از صدا در این فیلم مثال‌زدنی است حتی ممکن است در صحنه‌هایی ربط زیادی به تصویر نداشته باشد اما مداوم ساختاری به مجموعه فیلم می‌دهد. اما موضوع دیگری که به نیست در اینجا درباره این مستند اشاره کنم آن است که متأسفانه گروهی که کارهای تحقیقاتی درباره سینما انجام می‌دادند به‌خصوص در سال‌های ۱۳۵۷، مستند آقای تقوایی را قوم‌نگاری یا مردم‌شناسی تلقی و آن را در این گروه دسته‌بندی می‌کردند. این دسته‌بندی فیلم را پایین‌تر از جایگاه واقعی‌اش قرار می‌داد. ساختار فرم‌گرایانه یا شاعرانه فیلم مرتبه دیگری دارد. از نظر من مستند «ربعین» قوم‌نگاری یا مردم‌شناسی نیست چراکه آن دسته از مستند تعبیر و تعریف خودش را دارد.

۵ شاید به دلیل پرداختن به خط‌های خاص این تلقی قوت گرفته است....

این فیلم فرم‌گراست و نشان‌دادن یک آیین سنتی که تنها در پوشهر انجام می‌شود منحصربه‌فرد است. آشنایی تقوایی با این فضاها و آیین به بهترین‌شدن کیفیت اثر کمک کرده است. بدون شک آیین‌هایی که در این فیلم می‌بینیم، دیگر در این سال‌ها تکرار نمی‌شوند و شکنشان تغییر کرده است. اگر بخوایم از شکل صحیح اجرای آیین‌های محرم باخیر شومیم باید این مستند را ببینیم. امروز دیگر لباس‌ها و حرکت و فضای

چهره روز

مجید سعیدی برنده جایزه فوتوریپورترشد

● شرق: مجید سعیدی، عکاس و هنرمند ایرانی، با پروژه «سرزمین مناقشه» برنده جایزه فستیوال فوتو ریپورتر فرانسه شد. فستیوال فوتو ریپورتر هرساله در شمال فرانسه برگزار می‌شود و به بهترین پروژه‌های ارائه‌شده از سوی هنرمندان جوایزی را اهدا می‌کند که امسال نیز از ایران مجید سعیدی با پروژه‌ای به نام «سرزمین مناقشه» موفق به اخذ جایزه ۱۰هزار یورویی این فستیوال شد.

هم‌زمان با کسب این جایزه توسط مجید سعیدی، مجله لنز کالجِر درباره این هنرمند ایرانی نوشت: «در تابستان ۲۰۱۵ مجید سعیدی پس از فعالیت پنج‌ساله در افغانستان، وضعیت این کشور را به حدی وخیم دید که احساس کرد قادر به اتمام پروژه‌اش نیست، اما با وجود موانع به‌وجودآمده ناشی از درگیری‌های داخلی افغانستان، او برای تکمیل پروژه‌اش خود را با شرایط امنیتی افغانستان تطبیق داد و نتیجه گرفت. او به‌عنوان یکی از اولین عکاسان، با ارتش افغانستان همراه شد و توانست توانایی‌های دفاعی مردم افغانستان را به‌خوبی نشان دهد. عکس‌های سعیدی در پروژه «سرزمین مناقشه» مارا به حس‌ای از حرکت می‌رساند که بیشتر سینماتیک می‌نماید؛ یک حس هیجانی از این واقعیت که ما می‌دانیم تمامی مناظر به طرز وحشیانه‌ای حقیقی هستند». پیش از سعیدی، عکاسانی همچون پاتریک روبیرت، امی ویتالی، گری نایت، روبین همونت و دونالد وب، برنده این جایزه بوده‌اند. هم‌زمان با حضور سعیدی در این فستیوال، نمایشگاهی از آثار این هنرمند ایرانی در شمال فرانسه برگزار شد که تا آخر اکتبر ۲۰۱۵ ادامه دارد.

زیر آسمان فیروزهای

انتخابات شورای مرکزی انجمن عکاسان سینما

● شرق: انتخابات شورای مرکزی انجمن عکاسان سینمایی ایران با حضور اکثریت اعضا انجام شد و علی نیک‌رفنار، به‌عنوان رئیس شورای مرکزی انتخاب شد. به گزارش روابط‌عمومی انجمن عکاسان سینمایی، در مجمع عمومی ۲۰ مهرماه که با حضور اکثر اعضای انجمن عکاسان سینمای ایران در تالار سیف‌الله داد خانه سینما برگزار شد، از میان نامزدهای شورای مرکزی با اکثریت آرا به‌ترتیب، حسن شجاعی، علی نیک‌رفنار، شهاب‌الدین عادل، محمد فوقانی و مهدی دلخواسته به‌عنوان اعضای شورای مرکزی، ایران انترام و امیر عابدی، به‌عنوان اعضای علی‌البدل و بهرنگ دزفولی‌زاده به‌عنوان بازرس و حسن غفاری به‌عنوان بازرس علی‌البدل انتخاب شدند. طبق اساسنامه، در اولین نشست شورای مرکزی منتخب که در تاریخ ۲۷ مهرماه تشکیل شد، با اکثریت آرا، علی نیک‌رفنار به‌عنوان رئیس شورای مرکزی، مهدی دلخواسته قائم‌مقام و محمد فوقانی خزان‌دار انجمن معرفی شدند. در این جلسه با اهدای لوح تقدیر از زحمات حافظ احمدی، رئیس شورای مرکزی پیشین و آرش صادقی، بازرس دوره قبل تقدیر به عمل آمد.

فراخوان جایزه هنروادبیات «محتشم»

● شرق: سومین دوره جایزه هنر و ادبیات محتشم در رشته‌های عکس، پوستر، تصویرسازی، شعر، آواها و نواهای عاشورایی به همت اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان تهران برگزار می‌شود. بنا بر این گزارش، فراخوان این جایزه هم‌زمان با آغاز ایام سوگواری حضرت ابعادالله‌الحسین(ع) اعلام شد و اصحاب فرهنگ و هنر می‌توانند آثار خود را تا تاریخ سوم آرد ۹۴ در دبیرخانه سومین دوره جایزه هنر و ادبیات محتشم براساس فراخوان اعلامی ارسال کنند. مراسم تقدیر از برگزیدگان و اختتامیه سومین دوره جایزه هنر و ادبیات محتشم هم‌زمان با ایام رحلت پیامبر اعظم(ص) و شهادت امام‌حسن‌علیه‌السلام برگزار می‌شود.

قابل توجه کلیه فعالان اقتصادی:

به اطلاع کلیه اشخاص حقوقی و همچنین اشخاص حقیقی موضوع بند (الف) و (ب) ماده ۹۵ قانون مالیات های مستقیم می رساند، فردا آخرین مهلت ارسال صورت معاملات دوره تابستان ۹۴

به صورت الکترونیکی از طریق سامانه اینترنتی سازمان به نشانی **www.TAX.gov.ir** و یا با ارسال لوح فشرده (CD) می باشد.

۱۸۲۲ مرکز ارتباط مردمی سازمان امور مالیاتی کشور

مرکز پاسخگویی فنی: ۳۵۰۸۷

روابط عمومی سازمان امور مالیاتی کشور

سازمان امور مالیاتی کشور